

en ny Lov, og den højtærede Minister anslaa nu Indtægten til 26,9 Millioner. Det er en antagelig Forøgelse af Statens Indtægter ved de to nævnte Love, og jeg tvivler meget om, at der kan skrues ret meget mere der.

Det er dejligt at faa store Indtægter, naar vi faar dem paa den rigtige Maade, og der er endnu en Ting, som er dejlig, nemlig hvis disse Indtægter kunde slaa til, men det lader ikke til, at de slaar saa overmaade godt til, og jeg skal minde lidt om, hvad Grunden er. Hvad er der nemlig sket, samtidig med at vi har faaet disse Love? Der er sket det, at Renter og Afdrag af vor Statsgæld er steget fra 8,8 Mill. Kr. i 1900—01 til 22,4 Mill. Kr. paa det nu fremlagte Finanslovsforslag, og naar vi faar det hele ordnet med Hensyn til det nye Statslaan, de to Gange 60 Millioner, skulde jeg være tilbøjelig til at tro, at Renter og Afdrag er oppe paa 25 Mill. Kr. Det er ikke lysteligt, at vi, samtidig med at vi forøger vore Indtægter ved Paalæg af Skatter, skal have vore Udgifter til Renter og Afdrag forøget paa en saa voldsom Maade, og det er heller ikke lysteligt, naar Finansministeren, samtidig med at vi forøger vore Skatter i den Grad, ved Fremsettelsen af Finansloven udtaler: „Jeg vil gerne opfordre ærede Medlemmer til at være lige saa sparsommelige, som Ministeriet har været, ikke med at holde deres Ønsker tilbage, for Ønsker skader ikke noget, men med deres Krav saaledes, at der ikke fra Folketingets Side fremsættes Krav, som det i Virkeligheden er ganske umuligt under den nuværende finansielle Situation at opfylde.“ Ja det er ikke lysteligt, at vi, efter at vi har faaet saa mange Skatter, som vi har i det sidste Aar, samtidig skal se saa store Udgifter til Renter og Afdrag og høre en saadan Udtalelse fra den højtærede Finansminister, men der er jo ingenting at gøre ved den Ting. Vi lever, det vil jeg indrømme, under ekstraordinære Forhold.

Men naar man skal se lidt paa, hvad der har bevirket, at vi ikke kan holde Balancen, maa jeg fremhæve en Ting, jeg altid har haft min Opmærksomhed henvendt paa, og det er Udgifterne til, hvad jeg kalder de humane Love, som vi har faaet i det samme Tidsrum. Siden Aarhundredets Begyndelse er de gaaet op fra aarlig 7,15 til 33 Mill. Kr. paa det forelagte Finanslovsforslag, og det har ikke det mindste med Udgifterne i Anledning

af Krigen at gøre. De 2,400,000 Kroner, der findes paa Tillægsbevillingsloven, er ikke taget med her. Det drejer sig kun om de normale Udgifter i dette Øjemed, og de er i dette Aaremaal steget i et stadigt voksende Tempo. Det er jo Love, som er ganske gode, men jeg har aldrig kunnet komme bort fra, at Byrden ved disse Love ikke er blevet fordelt rigtigt, naar Staten skal overtage dem i det Omfang, hvori det sker. Jeg har altid fundet, at Kommunerne burde tage et noget større Tag i de Udgifter, end de har taget hidtil, og at vi maatte støtte de Kommuner, som har vanskeligt ved at bære deres Udgifter. Af Statistisk Departements Oplysninger om Indkomst- og Formueskatten for 1913—14 — det var den, der udkom i Februar Maaned, og altsaa er Ligningen lagt, før Krigen brød ud — vil man se en mærkværdig Ting. Jeg har sammendraget Tallene fra 14 Kommuner — en af Kommunerne er skilt i to Kommuner —, hvor det samlede Folketal staar lige med Folketallet i Gentoft-Ordrup Kommune. Jeg vil indrømme, at jeg her tager Yderpunkterne, idet jeg tager vel de daarligst stillede Kommuner i Landet og den heldigst, Gentoft-Ordrup Kommune, men det er ogsaa nogle mærkelige Ting, der kommer ud deraf. Nu skal de i Henhold til denne Lov udrede 4 Kr. pr. Indbygger i hver Kommune. I Gentoft Kommune vil denne Udgift andrage 98,764, og i de 14—15 Kommuner 98,776. Beløbet er altsaa det samme paa nogle faa Kroner nær. Men hvordan er Evnen til at bære dette? Undersøger vi, hvad disse Kommuner kan faa ind ved at tage 25 pCt. af Skatten paa Formue, som ogsaa foreslaas, viser det sig, at disse Kommuner har kunnet betale i Formueskat 10,313 Kr., og $\frac{1}{4}$ af dette bliver 2,578 Kr. Det skal de ikke komme synderlig vidt med, naar de skal til at betale 98,776 Kr., ja, de skal jo udlægge det dobbelte Beløb, nemlig ogsaa det, som Staten skal refundere. Saa det skal ikke hjælpe meget. Derimod kan Gentoft-Ordrup Kommune oprkræve af Formueskatten 58,676 Kr. Det var jo betydeligt mere. Men dette er ikke det grelleste. Indkomst- og Formueskattens Beløb udgør i Gentoft Kommune 1,011,133 Kr. eller 40 Kr. 95 Øre pr. Indbygger, medens de 14 Kommuner har en samlet Indkomst- og Formueskat paa 21,666 Kr. eller 87 Øre pr. Indbygger. Jeg indrømmer, at det er det grelleste Forhold, jeg har kunnet finde, men hvorfor ikke tage dem med?

Jeg skal saa blot sammenligne nogle